

Bölük Pörçük Anılarda Sen

— keskin2011 · 11 Temmuz 2013

özlemimi hasretini kelimelere döküp
içimden geçenleri bir bir sıralıyorum
yüzüne söylemek çok zor bunları
verdim posta güvercinine bak adresine
bende bıraktığın izleri
yokluğunu hayallerimi umutlarımı
hepsini sana bağışlıyorum
benden sana hatıra kalsın
hakkımı çoktan helal ettim sana
ne zaman seni anlatmaya çalışsam
kelimeler kifayetsiz kalemim öksüz kalıyor
dügümlenir boğazımda hıçkırıklar
dudaklarımdan dökülen her şarkı
sen olmayınca bir başka telden çalışıyor
sana olan özlemlerim arttıkça
hani nerde deyip seni özledikçe
sığmıyorsun içime
daha çok büyüyorsun yüreğimde
semadan uzanan el gibisin ellerin ellerimde
ve ne zaman gerçeklerle yüzleşsem
elimde kalır kırıntı kadar da olsa umudum
güz güllerini arar gözlerim
sesinin tınısına koşar tutmak isterim
bana çok gördüğün mutluluğun ucundan
oysa senden çok şey istemedim
aşkımıza benim gibi sen de sahip çık dedim
kapıda arsız aşk dilencisi gibiyim
ne olurdu beni biraz sevseydin
mutluluğa giden yolda
aşk fitilini ateşleseydin
senden bana tek kalan kırık dökük hatıralar
ve üstü çizilesi anılar
içimde seni yaşatan hüznün yakarışlar
kapanmıyor bir türlü açtığın yaralar
sen gittiğin an zaman durdu sanki

aşkıma ne ağıtlar yakıldı
bana söylediğin son sözünü unuttun mu
umudumu tükettiğim gün
zaten mezarım kazılmıştı...

Refik
11.07.2013
İstanbul